

ලංකාවේ සමාජය, රාජ්‍යය සහ ප්‍රාග්ධන‍යේ ස්වභාවය

ආසියාටික ජනවාර්ගික ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සමාජ ආර්ථික ප්‍රශ්නාලයක කතා කරන්න කැමතියි. ඒ වුවද ඩොනෝ වෙලාවට අපි විනෝද කරන්නේ එක එක ප්‍රශ්නාලයකට අරගලයක් ඒ ප්‍රශ්නාලය මතුවීමට අත්‍යවශ්‍ය වන පමණයි. හැබැයි, සමාජ ආර්ථික ප්‍රශ්නාලය ඩොනෝමයන්ම විකිනෙකින් වෙන් කොට අරගලයක කතා කරන්නට නොහැකි තරම් ලෙස විකිනෙකට සැමීමක්විය. ඒ ඒ ප්‍රශ්නවලට බලපාන ගැඹුරු හේතු සාදක තිබෙන්න පුළුවන්. ඒ ප්‍රශ්නවලට පසුබිම් වී තිබෙන වාතාවරණය අවබෝධ කර ගන්නේ නැතිව ඒ ඒ ප්‍රශ්න නේරැම් ගන්නේ අමාරුයි. එවන් අපේ සමාජ ආර්ථික ප්‍රශ්න දිනා වුවත්, අපේ සමාජ ඉතිහාසය දිනා වුවත් අපි බලන්න, අර්ථ කථනය කරන්නේ ඒවිට ආකාරයට. ඊට හේතුවාරක වෙන සාදක බොහෝමයක් තිබෙන්න පවතී. එවැනි සාදක අතරේ එම කාල වකවානුවටම අදාල වූ සමාජ ආර්ථික සංකීර්ණතා පමණක් නෙවෙයි, ලෝකය දිනා බලන්න අප පාවිච්චි කරන, අප විකිනෙකා දැඩිව එල්ලි ගෙන සිටින මත වාද, අප විකිනෙකා තදින්ම විශ්වාස කරන්නට පුරුදු වී තිබෙන ලෝක දෘෂ්ටිකෝණය වැනි දේන් වැදගත් මෙහෙවරක් ඉටු කරනවා. ආර්ථික වශයෙන්, තාක්ෂණික වශයෙන්, කාර්‍යක්‍ෂමතාවය සහ නිෂ්පාදකත්වය අතින් ලෝකය බොහෝම ඉදිරියට ගොස් තිබෙනවා. ඒ අතරේ බොහෝ රටවල සාමාන්‍ය වැඩ කරන ජන කොටස්වල සමාජ ආර්ථික තත්වය තවත් පහතට කඩා වැටී තිබෙනවා. අද ලොව පුරා පැන නැගී තිබෙන ආහාර අර්බුදය ගන්නත්, වාර්ගික, ආගමික සහ ජාතික අර්බුද ගන්නත් ඒවා පිටුපස දිව ගොස් තිබෙන්නේ ලෝක ධනෝත්සවයක් බවට, නව ලිබරල්වාදී (නාණ්ඩ සහ සේවා ඉතාමත් කාර්යක්‍ෂම සේ බෙදා හරින්නේ වෙළඳ පොළ විසින් පමණක්වන ඉදිරිපත් කරන, රාජ්‍ය වත්කම් පුද්ගලීකරණය කිරීම, තීරණයන් සහ අනෙක් වෙළඳ බාධක ඉවත් කිරීම, සෘජු විදේශ ආයෝජන දිරි ගැන්වීම යනාදී ප්‍රතිපත්ති මත පදනම් වන, ජනගහනයෙන් ඉතා සුළු කොටසකට පමණක් වාසි ගෙන දෙන ආර්ථික දර්ශණ වාදයක්. හේතුවර කෝලීයකරණයේ අඩු පාඩු බව පැහැදිලිව පෙන්ව තිබෙනවා.

මෙම තත්වය තරමකට අවබෝධ කර ගන්නට අපි ලාංකික සමාජය දිනා බලමු. ශ්‍රී ලංකාව නාණා ගණනාවක් කරන ජාතිකත්වයක් කිහිපයක් වාසය කරන රටක්. ඒවිට ආගමිකවලට අයත් ජන කොටස් ඔවුන් අතර සිටිනවා. යටත් විජිතවාදයට එරෙහිව කරන ලද අධිරාජ්‍ය විරෝධී අරගලයක් තුළින් හෝ වේවා, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය උදෙසා කරන ලද අරගලයක් තුළින් හෝ වේවා, ලාංකීය වූ ධනෝත්සවයේ පශ්චාත් යටත් විජිත සමයේදී

හෝ වේවා, සැබෑ වූත් වාස්තවික වූත් ජාතික සමෘද්ධියක් ජාතීන් එක් කරන පාලකයන් ගොඩ නගන්නට කටයුතු කරන්නට අප සමත් වූයේ නැතැ. 1948න් පසු අනුගමනය කරන ලද විවිධ සමාජ ආර්ථික ප්‍රතිපත්තිවල ප්‍රතිඵලය වී

ලංකාව අද ගමන් කරන ධනෝත්සවය සංවර්ධන මාවතේ කඩිනමින් ගමන් ගන්නට නම් අප කල යුතුව තිබුණේ ඒ ගමනට බාධා පමුණුවන වැඩිවස්ති ක්‍රමයේ නශ්ඨාවශේෂයන් ඝෂය කර දැමීමට කටයුතු කිරීමයි. ඒ සඳහා සුදුසු දේශපාලන සංස්කෘතියක් ගොඩ නැගීමට අවශ්‍ය සමාජ, ආර්ථික හා නෛතික රාමුවක් ගොඩනැගීමයි. එසේ කරනවා වෙනුවට, අප ක්‍රියා කොට ඇත්තේ එවැනි රදළ නටබුන් තහවුරු කොට ගන්නීමත් කර තබන්නට කටයුතු කිරීමයි.

තිබෙන්නේ ශ්‍රී ලාංකීය යනුවෙන් අනන්‍යතාවයක් තිබෙන සමාජයක් බිහි කර ලන ආකාරයේ ප්‍රයත්නයකට සැබෑ ලෙසින්ම බාධා පමුණුවා තිබීමයි. ලංකාව අද ගමන් කරන ධනෝත්සවය සංවර්ධන මාවතේ කඩිනමින් ගමන් ගන්නට නම් අප කල යුතුව තිබුණේ ඒ ගමනට බාධා පමුණුවන වැඩිවස්ති ක්‍රමයේ නශ්ඨාවශේෂයන් ඝෂය කර දැමීමට කටයුතු කිරීමයි. ඒ සඳහා සුදුසු දේශපාලන සංස්කෘතියක් ගොඩ නැගීමට අවශ්‍ය සමාජ, ආර්ථික හා නෛතික රාමුවක් ගොඩනැගීමයි. එසේ කරනවා වෙනුවට, අප ක්‍රියා කොට ඇත්තේ එවැනි රදළ නටබුන් තහවුරු කොට ගන්නීමත් කර තබන්නට කටයුතු කිරීමයි.

ප්‍රධාන පෙළේ නිලධාරීන් සහ සමාජ - ආන්තිකවාදී (chauvinistic) විකෘති කිරීමත්, රටේ විවිධ ප්‍රදේශ අතර මහා පරිණාමයේ සමාජ ආර්ථික පරතරයන් පවත්වා ගෙන යාමත්, ඇතැම් ජන කොටස් වල සමාජ තරාතිරම අනුව, ඔවුන් කරා කරන භෞමි අනුව, ඔවුන්ගේ විශ්වාසයන් සහ ආගමික ලබ්ධීන් අනුව, ඔවුන්ගේ ලිංගිකතාව හෝ කුල පසුබිම අනුව ඔවුන්ට එරෙහිව කරන ලද සමාජ ආර්ථික සහ සංසංකෘතික වෙනස්කම් කිරීම මෙයට උදාහරණ ලෙස ගෙන හැර දක්වන්න පුළුවන්. විවිධ ජන කොටස් අතර ආනන්‍යතා සමාජ ආර්ථික සහ සංස්කෘතික සම්බන්ධතා ගොඩ නගන්නට පසුබිම සකස් කරගෙන වෙනුවට, එවැනි සම්බන්ධතා බිඳ දමන, එවැනි සම්බන්ධතා ඇති වීම පවා වලක්වා ලන ආකාරයේ ප්‍රතිපත්ති සහ වැඩ

දී වී ගැට ගත ගැනීමට එන්න එන්නම අමාරු වෙමින් පවතින්නේ. රැකියාවලින් ඩොනෝ කලක පටන්ම වැඩි වෙමින් තිබෙනවා. රටේ මුල්‍ය ප්‍රාග්ධනය ගැඹුරට කිසිදා බැස තිබීමත්, එම ප්‍රාග්ධන විසින් පුළුල් ආකාරයෙන් ඇති කරගෙන තිබෙන ආර්ථික, දේශපාලන සහ සමාජ බැඳීමක් හේතුවෙන් අල්ලස, දූෂණය සහ ඥාති සංග්‍රහයෙන් පිරි ඉතිරි ගොසින්.

පිළිවෙලවලදී අප ක්‍රියාවට නංවා ඇත්තේ. අපේ සමාජය වමන්කාර ලෙස බහුච්චි විචිත්‍රත්වයකින් අලංකාර වී තිබෙන සමාජයක්. එහෙත් එම අලංකාර වූ විචිත්‍රත්වය තුල අති විශාල පරතරයක් දකින්නට තිබෙනවා. විවිධ ජාතිකත්වයන් සහ ලිංගිකත්වයන්, අධික ලෙස කේන්ද්‍ර ගත කොට තිබෙන ධනෝත්සවය රාජ්‍යය සමග බරපතලම ආකාරයේ ප්‍රතිවිරෝධතාවයක් ගොඩනගා ගෙන තිබෙනවා. එම රාජ්‍යය විසින් මෙම ප්‍රතිවිරෝධතාවයන් විසඳන්නට මෙතෙක් උත්සාහ කර තිබෙන්නේ එක්කෝ ඉතා දැඩි ආකාරයේ මර්ධනකාරී පියවර සම්මත කොට ගෙන ක්‍රියාත්මක කිරීමෙන්, නැත්නම් දැඩි ලෙස කේන්ද්‍රපාසාරී වී ව්‍යවස්ථාව රාමු මගින් රාජ්‍ය ප්‍රකාශයට පත් කිරීමෙන් පමණයි. දැඩි ලෙසම ලෙහෙක ස්ථාවරයක් පවත්වා ගෙන යන්නට සහ ජාති හේද වාදය සහ කුල පීඩනය නියෝජනය කරනු ලබන බලවේග යන්ට එරෙහිව ප්‍රබල බාධකයක් ලෙස කටයුතු කරන්නට රාජ්‍යය යොදා ගන්නවා වෙනුවට පාලක පංතීන් විසින් විවිධ අන්දමින් සහ විවිධ මට්ටමින් එය යොදා ගෙන තිබෙන්නේ පංති ආධිපත්‍යයේ උපකරණයක් ලෙස සහ ඊට උපකාරක වන අන්දමේ ජාතිකවාදී, කුල වාදී සහ ආගමික පීඩනයේ උපකරණයක් ද ලෙසිනි. ශ්‍රී ලාංකීය ප්‍රජාවේ විවිධ ස්ථර තුල පවතින ආන්තිකවාදයේදී, ජාති හේද වාදයේදී, කුල වාදයේදී ප්‍රජාව ප්‍රචලිතව පැවතුන බව රහස්‍ය නොවෙයි. මෙම ප්‍රජාව යටහිස ද්‍රවිඛ්‍ය පැවතුන ආසියාතික සමාජ නිෂ්පාදන රටාවේ නටබුන් පමණක් නොවෙයි. එම ප්‍රජාව නූතන ශ්‍රී ලංකාවේදී නෛසර්ගික අංශයන් බවටද පත්වී තිබෙනවා. සාමාන්‍ය ජනතාව ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ආකාරයෙන් පිබිදී එකට වීකරාශී වෙන තත්වයක් දකින කොට එවැනි ව්‍යාපාර දුර්වල කොට කඩාපත්පල් කර දැමීම සඳහා පාලක පංතීන් සහ ඔවුන්ගේ දේශපාලනය පක්ෂ විසින් කලින් නිෂේධ කර ගත් ආකාරයකට යොදා ගන්නේත් එම ප්‍රජාවයමයි. සමාජ-ආන්තිකවාදය, ජාති හේද වාදය සහ කුල වාදය ආක්‍රමණකාරී විදියට යොදා ගැනීම ශ්‍රී ලංකාවේ සංස්කෘතික විවිධත්වයටත්, ජනතා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයටත් එල්ල වෙන ගැසිස්ට් වාදී ආකාරයේ තර්ජනයක්.

ගරා වැරදීමක් පවතින ධනෝත්සවය සංස්කෘතියකට පැරණි යන්තර මෙසේ සරස්කාර භූමියක් සකස් කොට තිබෙනවා. දුමුල සටන්කාමීන්ට එරෙහිව කරගෙන යන යුද්ධයේ මුළු මහත් බර වැඩි වැඩියෙන් වැඩි කරන ජනතාවගේ දෙදර මත පටවමින් තිබෙනවා. ලෝකයේ ඉන්ධන සහ ආහාර ද්‍රව්‍ය මිල ඉහල මුළුට සහ උද්ධමනයට අමතරව, යුද්ධයට මුළුල් සොයන්නට මුදල් අවිලී ගැසීම මගින් ජනතාවගේ ජීවන බර අහස උසට නංවා ලමින් ලාංකීය ආර්ථිකය මත අධික උද්ධමනකාරී පීඩනයක් ඇති කොට තිබෙනවා.

අපේ රටේ දේශීය වශයෙන් ආයෝජනය කර තිබෙන ප්‍රාග්ධනයේ ස්වභාවය සංකීර්ණයි. ප්‍රධාන වශයෙන් මෙම ප්‍රාග්ධනය ආයෝජනය කර තිබෙන්නේ බහු ජාතික සමාගම්, ලෝක බැංකුව සහ ජාත්‍යන්තර මුල්‍ය අරමුදල විසිනි. සමීච්චියෙන්ම මෙම ප්‍රාග්ධනය අධිරාජ්‍ය ගැසියි. ස්වභාවයෙන් මෙම ප්‍රාග්ධනය නව ලිබරල්වාදී කෝලීයකරණය මත රඳා පවතිනවා. පෙනුමෙන්ම, ක්‍රියාකාරීත්වය අතින්ම මෙම ප්‍රාග්ධනය විකාශකාරී සහ නිලධාරීවාදී වෙනවා. අප වෙත මෙම ප්‍රාග්ධනය ඉදිරිපත් වෙන්නේ පෞද්ගලික කලමණාකරනයෙන්, රාජ්‍ය මුල්‍යයෙන්, විදේශීය තාක්ෂණයෙන් සංකීර්ණ සම්මිශ්‍රණයක් වශයෙනුයි. අපේ රටේ ජනගහනයෙන් අති බහුතරයක් ලියන්නට සහ කියවන්නට සමත් අය. ඊට අමතරව කාර්මික දැනුණා තිබෙන බොහෝ අයක් ඉන්නවා. එහෙම වුවත් අපේ රට බරපතල ලෙස තාක්ෂණය ආනයනය කරන රටක්. ඒ නිසා ස්වභාවයෙන්ම අධිරාජ්‍යවාදී ග්‍රහණයෙන් යුක්ත වාණිජ, තාක්ෂණ විද්‍යාත්මක සහ බහු පාර්ශ්වික ණය ලබා දෙන ආයතනවලට තිබෙන භයානක ණය කන්දරාව, විදේශීය ප්‍රාග්ධනය මත උග්‍ර අන්දමට රඳා පැවතීමට සිදු වීමෙන් අපේ රටේ දේශපාලන ස්වාධීනත්වය බරපතල ලෙස හැල්ලු වී තිබේ. අධිරාජ්‍යවාදී හා ආධිපත්‍යවාදී බලවතුන් විසින් අපේ රටේ අභ්‍යන්තර කටයුතු සහ ප්‍රතිපත්ති වෙත නිර්දය ආකාරයෙන් ඇතිලී ගැසීම් ඉතාමත් පොදු තත්වයකට පත්ව තිබේ. අපේ රට නව ලිබරල් වාදී ආකාරයේ යටත් විජිතයක් ලෙස තව දුරටත් පවත්වා ගෙන යන්නට වෙර දරන ධනෝත්සවය කෝලීයකරණය ක්‍රියා දාමය විසින් අපේ රටේ ස්වෛරීතාවය දිගින් දිගටම සොදා පාවට ලක් කෙරෙමින් තිබේ.

ස්වෛරීතාවය යන්නෙන් අදහස් කරන්නේ කුමක්දැයි අපි ඊළඟට සලකා බලමු.

ලයනල් බෝපගේ

රංජිත් රුබි සමග පැය තුනක් විනෝදය සහ නැටුම් ගීත සමගින් සෑම ඉරිදාවකම රාත්‍රී 8 ට හමුවෙමු

Voice of Lanka
97.7FM 3SER

නැවුම් පුවත් හරවත් කතා බහ දෙසි විදෙස් කැලීන සිද්ධීන් මිදුරු සංගීතය

කේෂව FM 97

සෑම ඉරිදාවකම දහවල් 10.00 සිට 12.00 දක්වා

බබේ හඬ - ලක් හඬ